

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

THÁKUROVA 3, 160 00 PRAHA 6

Katedra/Ústav: Ústav dějin křesťanského umění

Posudek oponenta/oponentky bakalářské práce

jméno oponenta/tky Mgr. Jakub Potůček

Autor/autorka práce: Ladislav Zikmund
Studijní program/obor: Obecná teorie a dějiny umění a kultury, Dějiny kře
Název práce: Architekt Václav Rejchl (1884-1964)
Vedoucí práce: Mgr. Eva Novotná
Rozsah práce: 38 s.

1. Kritické zhodnocení

Kritéria hodnocení	spĺňuje bez výhrad	spĺňuje s drobnými připomínkami	spĺňuje s výhradami	nesplňuje
A. Formální a jazyková kritéria				
Práce odpovídá rozsahovým podmínkám	☐	☒	☐	☐
Práce má odpovídající jazykovou úroveň (pravopis, stylistika)	☐	☒	☐	☐
Formální zpracování práce (celková struktura a její logičnost)	☐	☐	☒	☐
Dodržení stanovených zásad citačních pravidel; formální jednota poznámkového a kritického aparátu	☐	☐	☒	☐
Zpracování příloh	☒	☐	☐	☐
Celková typografická úprava	☒	☐	☐	☐

B. Obsahová kritéria				
Práce jasně formuluje své cíle a metodiku jejich dosažení	☐	☒	☐	☐
Práce stanovených cílů dosahuje	☐	☐	☒	☐
Práce kriticky pracuje s primárními prameny i sekundární literaturou	☐	☒	☐	☐
Autorovy/autorčiny soudy a hodnocení jsou argumentačně podloženy	☐	☒	☐	☐
Autor/ka umí pracovat s odbornou terminologií a využívá ji	☐	☒	☐	☐
V práci jsou jasně vyjádřeny dosažené cíle	☐	☐	☒	☐

2. Celkové hodnocení práce

(stručná charakteristika (v případě potřeby je možné užít zvláštní přílohy)

viz příloha Posudek bakalářské práce Ladislava Zikmunda

3. Otázky a náměty práce k diskuzi při obhajobě

1. proč se autor nezabýval ostatními Rejchlovými stavbami (alespoň královéhradeckými) ?
2. proč věnoval tak značnou pozornost ostatním královéhradeckým architektům (jen architektům a nikoliv stejně zdatným stavitelům), když podle autora práce neměli na Rejchlovu práci žádný dopad?
3. proč se autor nepokusil sestavit či upřesnit soupis Rejchlových prací?

Doporučení práce k obhajobě	doporučuji
------------------------------------	-------------------

Návrh doporučení k obhajobě: doporučuji, nedoporučuji

Datum: V Olomouci dne 27. 8. 2010

Podpis:

Posudek bakalářské práce Ladislava Zikmunda

Václav Rejchl ml. (1884–1964) patřil k mnoha královéhradeckým stavitelům, jejichž podniky se podílely na přestavbě pevnostního města Hradce Králové v moderní metropoli severovýchodních Čech. Tak jako většina z nich se ani on nezabýval pouze stavební činností. Mnohé budovy, které realizoval, sám i navrhoval. Bohatých zkušeností se Rejchlovi dostalo již v rodinné stavební firmě, kterou založil jeho otec – selfmademan Václav Rejchl st. – od něž podnik později převzal. Přestože Václav Rejchl ml. patřil k nejznámějším a nejexponovanějším královéhradeckým projektantům, nedostalo se této osobnosti doposud podrobného umělecko-historického zpracování. Tento dluh, který se v kontextu bohatě zpracované královéhradecké architektury a urbanismu jeví jako velký nedostatek, se rozhodl ve své bakalářské práci vyrovnat mladý badatel Ladislav Zikmund. Slibně znějící název práce *Architekt Václav Rejchl (1884–1964)* ovšem nesplňuje očekávání, která bychom od takového monografického zpracování vyžadovali, neboť autor opomněl celou řadu materiálů, pro kritické zhodnocení Rejchlovy tvorby nezbytných. Na místo toho pracoval s dobře známými a hojně citovanými materiály a v práci se mu ani nepodařilo zúročit potenciál Rejchlových pamětí, které získal od jeho vnučky, což je velká škoda, neboť v případě méně známých či průměrných autorů takovýto materiál až na pár výjimek není badatelům k dispozici. Je pravda, že monografické zpracování života a tvorby Václava Rejchla ml., jak jsem již naznačil, doposud chybělo, neznámých materiálů k sestavení přínosného medailonu ale existuje jistě celá řada, což by prokázalo podrobné studium alespoň jednoho z digitalizovaných místních deníků (*Ratibor, Osvěta lidu, Kraj královéhradecký* atd.), kterým autor zřejmě nevěnoval příliš pozornosti. Jiným z dobových materiálů ovšem naopak přičetl příliš velký význam, třeba Herainově studii ze třetího ročníku časopisu *Umění, Ulrichův Hradec Králové*, kterou ale musíme brát se značným kritickým odstupem, neboť byla psána, jak poukázal R. Švácha přímo na Ulrichovu objednávku, krátce poté, co královéhradecký starosta v roce 1929 abdikoval na svou funkci. V práci se dále autor dopouští řady ukvapených formulací, které spíše než o kvalitách Rejchlových staveb svědčí o autorově neznalosti. Nad některými z nich se sice můžeme pousmát, ale některé můžeme jen stěží akceptovat. Autor například uvádí, že realizací schodiště u kostela Nanebevzetí Panny Marie Gočár „... předznamenal pozdější vlnu konstruktivistické architektury, která se v Hradci Králové po roce 1910 taktéž výrazně uplatnila“. Ta se v Hradci Králové bohužel nikdy neuplatnila a o ryzím funkcionalismu v tomto městě, o němž se autor několikrát zmiňuje, nemůže být až na výjimky (např. mateřská škola od Josefa Gočára či nájemní dům JUDr. F. Steinfeldta od Františka Bartoše) řeč. Kdyby ale autor nevěnoval zbytečně velkou pozornost tvorbě ostatních královéhradeckých architektů a dílo V. Rejchla neinterpretovat jen na základě jeho prestižních a dobře známých veřejných staveb, nýbrž i na základě jeho ostatní, alespoň královéhradecké produkce, kterou takřka zcela opomenul, k podobným závěrům by těžko dospěl. Z tohoto důvodu mi rozsáhlá kapitola pojednávající o tvorbě ostatních architektů a kontextu vůbec (*Architektura města Hradce Králové 1900–1940*) připadá zbytečná. Místo ní mohl autor stejnou pozornost a prostor věnovat samotnému Rejchlovi a jeho kriticky zhodnocené tvorbě, kterou by bylo vhodné, alespoň co se Hradce Králové týče, na základě soupisu díla z dochovaných pamětí blíže určit a podle plánů z archivů Stavebního úřadu a Berní správy upřesnit a na základě toho sestavit revidovaný soupis díla, který je podle mého názoru nezbytnou součástí takovéto práce. Většina z vyčtených chyb, včetně typického přeceňování autorových schopností, talentu i kvalit jeho díla, patří k typickým rysům prací začínajících badatelů. Smyslem bakalářské práce ovšem není vytvořit vyčerpávající pojednání, ale naučit se takto strukturovaný text budovat a psát. Proto bych na závěr autorovi doporučil následující:

pro spekulativní závěry získat více podkladů, vyvarovat se práci s nepodstatnými informacemi na úkor těch důležitých, nebo je alespoň citovat v poznámkách (v limitovaném uměleckohistorickém pojednání není pro informace o systému na ohřev vody, který do budovy dodala za tolik a tolik korun firma Kaloria, skutečně prostor); nevěnovat pozornost marginálním realizacím, které pro mě konkrétně představují naprosto průměrné rodinné domky v Třeběchovicích pod ~~okna~~ ^{okna}; citace dobových i autorských textů nepoužívat účelově a za každou cenu, ale spíše pro podpoření úvahy či ilustrování dobového myšlení a vnímání prací, o nichž studie pojednává; text budovat jako chronologicky, tedy logicky se odvíjející příběh směřující v kritické zhodnocení života i díla, čili v závěr, na místo soustavy méně sourodých celků propojených v jediný útvar, jak na mě předložená práce působí, a především si předem zvolit jeden jediný čas a nestřídat neustále časy přítomné a minulé a vidy okonavé a nedokonavé; a především důsledně, byť to zřejmě nevyžadovala norma, podle níž byla práce psána, uvádět citovaný text v kurzívě.

Mgr. Jakub Potůček
Historik umění a kurátor sbírky architektury Muzea umění Olomouc
V Olomouci dne 27. 8. 2010

